

VIDA PARROQUIAL

Lectures del 23 de juny

Diumenge 13 de durant l'any any C

1ª lectura: Za 12, 10-11

Salm 62 (63) 2 6.8-9

2ª lectura: Ga 3, 26.29..

Evangelí : Lc 9, 18-24

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

Aquest cap de setmana del 15-16 de juny, en els horaris habituals de les eucaristies es farà Celebració de la Paraula.

Els dies entre setmana fins el 21 de juny no hi haurà eucaristia.

FRASES CÈLEBRES

-La democràcia no és res més que el govern de les masses on un 51% de la gent pot llençar per la borda els drets dels altres 49% (Thomas Jefferson)

-Si fas un favor no el recordis mai més... Si el reps, no l'oblidis mai més.

-Hi ha persones que "valen la pena", d'altres "fan pena"

-Hi ha tres coses a la vida que una vegada que passen ja no tornen: el temps, les paraules i les oportunitats

-un gat diu a un nen petit que encara gateja: T'ho juro, diu el gat, tant aviat com comencis a caminar amb les cames se t'haurà acabat la vida tranquil·la. Tot el que faràs serà anar a l'escola i treballar tota la teva vida. Per què et penses que nosaltres encara anem amb quatre potes?

-Enmig d'una gran alegria no facis promeses. Enmig d'un gran enuig no responguis a cap missatge. (proverbi xinès)

-L'enveja només existeix en aquelles persones que no saben acceptar la felicitat dels altres.

-Parlar dels nostres problemes és una gran addicció. Trenca aquest mal costum! Parla de les teves alegries.

-Radiografia de la societat (agafem-nos-ho amb humor):

El pobre treballa,

El ric explota,

El soldat defensa als dos,

El contribuent paga els tres,

El gandul descansa pels quatre,

L'embriagat beu pels cinc,

El banquer estafa als sis,

L'advocat enganya als set,

El metge mata els vuit,

L'enterramorts enterra als nou,

I el polític viu dels deu.

-Pregària de Gandhi

Senyor, ajuda'm a dir la veritat davant els forts i a no mentir per guanyar-me el favor dels dèbils.

Si em dones èxit, no em treguis la humilitat.

Si em dones humilitat, que no perdi la dignitat.

Ensenya'm a estimar la gent com a mi mateix.

Recorda'm que el fracàs és l'experiència que precedeix al triomf.

Si em treus l'èxit, deixa'm forces per aprendre dels fracàs. Si he ofès algú dona'm valor per disculpar-me; i si la gent m'ofèn, dona'm valor per perdonar...(Gandhi)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

16 de juny del 2013

Núm. 488

Diumenge 11 de durant la'ny

No ens desanimem quan preguem

Un fet tant normal de convidar a Jesús a la seva taula, el veiem en diferents vegades als evangelis. Però sempre en aquests actes Jesús procura donar una mostra del seu amor, i en aquest cas vers la dona, per les crítiques dels comensals, especialment del fariseu que l'havia convidat.

En aquests raonaments de Jesús, no ens hi veiem reflectits moltes vegades quan instintivament ens apartem d'algú per la seva forma de vestir, parlar o perquè rebaixa la nostra "sensibilitat cristiana".

Som millors nosaltres, sóc jo millor?

Si pensàvem així es que el "llegir ens ha fet perdre l'escriure". Jesús ajuda'm a mirar el meu interior, que sàpiga treure moltes de les petites coses que es poden anar fent grans, sense adonar-me'n.

Per els fariseus aquella dona era el rebuig de la societat, però per Jesús era una filla esgarrriada, que vol tornar al bon camí, per això es llença als peus de Jesús per trobar el perdó que necessita, ja que sap que Jesús és el CAMÍ la VERITAT i la VIDA.

De la hipocresia del fariseu, avui en el món en el qual vivim, n'està ple. I sinó, perquè passen les desgràcies de la Índia? on moren tantes persones, on treballen amb condicions extremes, sense cap garantia de seguretat, amb sous que no els donen per viure, i el més lamentable és que moltes d'aquelles empreses són de la nostra terra. Tot i així, nosaltres seguim comprant productes fabricats en aquestes terres (la Índia).

No som uns inconscients i al mateix temps, egoistes? ja que afavorim amb la nostra col·laboració indirecte a que aquestes companyies provoquin aquest impacte tant negatiu dins la societat d'aquest tercer món.

Tan sols, l'arribada d'una gran plaga d'amor pot salvar el nostre món. Perquè el tracte amb els dèbils, sense amor, afavoreix a les persones amb poder, ja que els fa més insensibles i més poderosos. Perquè tot aquell que sigui ric i savi, però no tingui amor, arriba a ser un tirà.

El sentit de la vida està en l'amor. Val més, molt més, la pau interior i el domini d'un mateix, que no pas tots els béns que es puguin posseir.

F.R

FULL INFORMATIU

Lectura del segon llibre de Samuel 2S 12, 7-10. 13

En aquells dies, Natan digué a David: «Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Jo t'he ungit rei d'Israel, i t'he salvat de les mans de Saül. He posat als teus braços la filla del teu senyor i les seves dones, t'he donat el poble d'Israel i de Judà i, si tot això fos poc, encara estava disposat a afegir-hi altres favors. ¿Per què, doncs, has menyspreat el Senyor cometent això que és malvist per ell? Has fet matar Uries, l'hitita; has pres per esposa la seva dona, i a ell l'has fet matar amb l'espasa dels ammonites. Per això, ja que tu m'has menyspreat prenent per esposa la dona d'Uries, l'hitita, l'espasa no s'apartarà mai més de casa teva.» David digué a Natan: «He pecat contra el Senyor.» Natan li respongué: «Està bé: el Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs.»

Salm responsorial 31

Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist sepultat el seu pecat.

Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, qui dintre seu ja no manté l'engany.

M'he decidit a reconèixer la falta, no us he amagat més el meu pecat. Tan bon punt m'ho he proposat,

Senyor, m'heu perdonat la culpa comesa.

En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill. Tothom celebra al voltant meu el goig de veure'm lliure.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; homes rectes, aclameu-lo.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia Ga 2, 16. 19-21

Germans, sabeu que ningú no pot ser just perquè hagi complert les obres que mana la Llei, sinó només perquè ha cregut en Jesucrist. Per això nosaltres, jueus, hem cregut en Jesucrist, perquè ens faci justos, no el compliment de les obres de la Llei, sinó el fet d'haver cregut en Crist, ja que Déu no hauria pogut absoldre ni un sol home, si calia haver complert les obres que mana la Llei. Jo, per obra de la Llei, vaig morir pel que fa a la Llei, a fi de viure per a Déu. Estic clavats a la creu juntament amb Crist. La vida que ara visc, ja no és la meua; és Crist que viu en mi. La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi. No vull refusar la gràcia de Déu: Si algú pogués ser just per obra de la Llei, Crist hauria mort inútilment.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc Lc 7, 36 50

En aquell temps, un fariseu invità Jesús a menjar amb ell. Jesús, doncs, anà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que portava una vida pecadora. Quan sabé que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb un gerret d'alabastre ple de perfum, i es quedà enrera plorant als peus de Jesús. Amb les llàgrimes començà de mullar-li els peus, i els hi eixugava amb els cabells; després li besava els peus i els hi ungia amb perfum. El fariseu que havia convidat a Jesús, en veure això, pensà: «Aquesta dona que el toca és una pecadora. Si ell fos profeta, sabria qui és i quina vida porta.» Jesús li digué: «Simó, t'he de dir una cosa.» Ell li contestà: «Mestre, digueu.» Jesús continuà: «Dos homes devien diners a un

prestador: l'un li devia cinc-centes monedes de plata, i l'altre, cinquanta. Cap d'ells no tenia res per pagar, i el prestador els perdonà el deute. ¿Quin d'aquests et sembla que l'estimarà més?» Simó li respongué: «Jo diria que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.» Jesús li diu: «És així mateix.» Llavors Jesús es girà cap a la dona i digué a Simó: «¿Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per rentar-me els peus, però ella me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells; tu no m'has rebut amb un bes, però ella, d'ençà que he entrat, no para de besar-me els peus; tu no m'has ungit el cap, però ella m'ha ungit els peus amb perfum. Per això et dic: Has vist que aquesta dona estima molt i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats, però quan no hi ha tant a perdonar, no hi ha tant amor.» Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats.» Els altres que eren a taula començaren a pensar: «¿Qui és aquest, que fins i tot perdona els pecats?» Digué encara a la dona: «La teva fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau.»

Salm responsorial 31

Feliz el hombre a quien sus culpas i pecados le han sido perdonados por completo

Feliz el hombre que no es mal intencionado a quien el Senyor no acusa de falta alguna.

mi pecado i mi maldad; decidí confesarte mis pecados, y tú, Señor, los perdonaste.

Tú eres mi refugio me proteges del peligro me rodeas de gritos de alijación.. Alegra en el Señor, hombres buenos i honrados. ¡Alegraos y gritad de alegría.

Pero te confesé sin reservas,

(Article hans Küng.) És el Papa Francesc una paradoxa?(III)

És poc probable que els sobirans vaticans permetin que se'ls tregui el poder acumulat

Ningú racional esperarà que una única persona porti a cap totes les reformes de la nit al dia. Fins i tot així, en cinc anys seria possible un canvi de paradigma: així ho demostrà en el s. XI el papa Lleó IX que va aplanar el terreny a Gregori VII. I també en el s. XX ho va demostrar Joan XXIII que va convocar el Concili Vaticà II. Avui caldria prendre un camí que s'hauria de fer: no una involució restauracionista cap a èpoques preconciars com en el cas dels papes polac i alemany, sinó passos reformistes ben pensats, planificats i correctament fets en consonància amb el vaticà II.

Hi ha una tercera pregunta que es planteja: No es trobaran en la reforma de l'església amb una gran resistència? No hi ha cap dubte que es provocarien fortes corrents de reacció, sobretot a la mateixa cúria a les que caldria plantar cara. No es deixaran arrencar el poder acumulat des de l'Edat Mitja. (continuarà)